

Komu není rady, tomu není (zpravidla) pomoci

Obviněná Alena dne 5. 9. 2013 v obci Louny v úmyslu odcizit cizí věci přistoupila k brance oplocení rodinného domu, u něhož visel nápis „Zákaz vstupu na soukromý pozemek bez souhlasu majitele.“ Pomocí klíče umístěného zevnitř v zámku si branku odemkla, prošla brankou ke vchodovým dveřím domu opatřeným koulí, vchodové dveře otevřela pomocí klíče zasunutého v zámku. V domě si do připravené tašky vložila šperky v celkové hodnotě nejméně 100.000 Kč, než ale stihla dát do tašky všechny vyhlédnuté věci a s lupem odejít, uslyšela, že se k domu někdo blíží. Při svém kvapném útěku z domu však zakopla o skleněný stolek v hodnotě 14.000,- Kč, který při pádu rozbila a sama zůstala otřesená ležet na zemi až do příjezdu policie, kterou zavolali přicházející majitelé domu.

Tohoto jednání se dopustila přesto, že jí byl trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 24. 4. 2011, sp. zn. 3 T 182/2011, který nabyl právní moci dne 24. 10. 2011, uložen mimo jiné za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zák. trest zákazu pobytu spočívající v tom, že obviněné se zakazuje pobývat v obvodu okresu Louny v trvání dvou let a uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s ostrahou, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce trvání tří let.

Otázky

1. Jak trestněprávně posoudíme jednání obviněné Aleny? Odůvodněte.
2. Po svém zadržení se obviněná Alena vydávala za jinou osobu, za Marii, jejíž občanský průkaz měla zrovna u sebe. Nalezla jej totiž ve věcech svého manžela a domnívala se, že jde o jeho milenku. Řekla si, že zabije dvě mouchy jednou ranou, sobě pomůže (třeba záměnu policejní orgán neodhalí, podle fotografie si byly ženy velmi podobné) a ještě Marií pořádně „zatopí“. K trestné činnosti uvedené v zadání se zcela přiznala. Trik jí vyšel. Alenu po výslechu policejním orgánem propustili ze zadržení a po nějaké době bylo Marii doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro skutek popsany v zadání. Teprve po několikaměsíčním vyšetřování se ukázalo, že Marie žádný trestný čin nespáchala. Jak

trestněprávně posoudíme jednání obviněné Aleny v případě popsaném v této otázce ?
Odůvodněte.

3. Změnila by se právní kvalifikace jednání Aleny uvedeného v otázce číslo 2, kdyby se Alena prokázala falešným občanským průkazem neexistující osoby, který jí vyhotovil na její přání známý Antonín (který krátce po tom spáchal sebevraždu), policejní orgán poté zahájil trestní stíhání na základě tohoto občanského průkazu ? Odůvodněte.

4. Majitelé rodinného domku se již v přípravném řízení připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, která jim byla trestným činem způsobena, a požadovali z tohoto titulu zaplacení každý částku 80.000 Kč. Tentýž nárok však uplatnili i v civilním řízení, kde jim byly tyto částky rozsudkem soudu přiznány, ale dosud nepravomocně. Teprve poté došlo k podání obžaloby v trestním řízení. Jak bude soud v hlavním líčení ohledně uplatněného nároku postupovat ? Odůvodněte.

5. Aleně byla řádně doručena obžaloba pro jednání uvedené v zadání, Alena však zjistila, že právní kvalifikace uvedená státním zástupcem je zcela zjevně vadná. Jaký opravný prostředek Aleně proti takové obžalobě přiznává trestní řád ? Odůvodněte.

6. Předpokládejme, že Alena byla pravomocně odsouzena pod nesprávnou identitou jako Marie. O tom se Marie dozvěděla, až když Marie byla zadržena policií a dodána do výkonu trestu odnětí svobody. Jakým způsobem se může Marie domáhat nápravy ? Odůvodněte.

7. Krátce po propuštění Aleny z výkonu trestu se jí naskytla příležitost dostat se snadno k penězům. Při tom se dopustila trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zák. Zadržena byla na letišti, když se chystala odcestovat do Brazílie, kde chtěla strávit zbytek života, peníze si užít a již se nikdy nevrátit do České republiky. Lze v jejím jednání spatřovat důvod vazby? Jakou maximální dobu by mohla trvat její vazba v přípravném řízení ? Odůvodněte.

Poznámky:

1. U všech závěrů obsažených v odpovědích týkajících se subsumpce případu pod zákonné ustanovení musí být ustanovení přesně citováno. (Nejen jeho zákonný název, ale i číslo paragrafu, odstavec, písmeno, alinea).

2. Při subsumpci musí být provedena konfrontace požadavků obsažených v zákonném ustanovení se skutkovým zjištěním (podobně jako to činí soud ve výroku rozsudku).

3. Závěry obsažené v odpovědích musí být náležitě odůvodněny (např. třeba uvést, proč třeba určité jednání posuzovat jako účastenství ve formě návodu a nikoliv jako spolupachatelství).

Komu není rady, tomu není pomoci - řešení

- 1. Alena se dopustila v jednočinném souběhu přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zák., přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zák. a pokusu přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 tr. zák.**

K trestnému činu porušování domovní svobody:

Porušování podle domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zák. se dopustí také ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného tím, že překoná překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Obydlím se podle § 133 tr. zák. rozumí mj. i dům.

Alena vnikla do domu jiného. Dokonce tak učinila způsobem, že překonala překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí. Takovou překážkou je jakákoli zábrana proti vniknutí do obydlí, a proto to jsou zejména zamčené dveře, plot, zábradlí balkonu, mříže, ale i okno přístupné jen s použitím žebříku. Překážka nemusí být překonána s použitím násilí, ale postačí jakékoli její odstranění, otevření, přeskočení, přezení apod. V tomto smyslu překážkou, jejímž účelem je zabránit vniknutí podle § 178 odst. 2 tr. zák., může být i překážka, která není součástí samotného domu, ale brání volnému přístupu na pozemek, na němž se dům nachází (srov. č. 38/1993-I. Sb. rozh. tr.). Obviněná vnikla nejprve na pozemek poškozených tak, že si odemkla dveře u branky oplocení domu. Již tímto vstupem překonala překážku bránící vniknout na uvedený pozemek, neboť takovému vstupu zabráňovalo již samotné oplocení. Dveře v něm umístěné byly uzamykatelné na klíč a v době činu jím byla branka uzamčena, neboť klíč se v době vniknutí obviněné nacházel v zámku zevnitř. Obviněná na pozemek vnikla tak, že branku tímto klíčem (tj. s přesahem z vnější strany) odemkla. Je tedy nepochybné, že uzamčená branka vytvářela takovou překážku, která bránila vstupu na pozemek. Tomuto závěru nebrání ani okolnost, že uvnitř uzamčeného zámku zůstal klíč, neboť pro naplnění uvedeného znaku je rozhodující překonání překážky bránící vniknutí, kterou v daném případě představovala jak uzamčená branka, tak i uzamčené vchodové dveře. Překonání takové překážky spočívá v jejich odemčení, což lze realizovat jakýmkoliv klíčem, a není tedy rozhodné, zda si jej pachatel donesl nebo využil toho, že zůstal zasunut v zámku dveří.

K trestnému činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání:

Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zák. se dopustí i ten, kdo maří výkon rozhodnutí soudu tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v obvodě, na který se vztahuje trest zákazu pobytu.

Aleně byl trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 24. 4. 2011, sp. zn. 3 T 182/2011, který nabyl právní moci dne 24. 10. 2011 uložen mimo jiné trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Lounech v trvání dvou let. Výkon tohoto trestu skončí 24. 10. 2013. Alena však spáchala krádež v Lounech 5. 9. 2013, tedy v době, kdy jí byl zakázán pobyt v obvodu soudu. Tím se dopustila maření rozhodnutí soudu o uložení trestu zákazu pobytu.

K pokusu trestného činu krádeže:

Krádeže se podle § 205 odst. 1 písm. b) odst. 2, odst. 3 tr. zák. dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí tak na cizím majetku větší škodu, čin spáchá vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán.

Pokusem trestného činu je podle § 21 odst. 1 tr. zák. jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.

Větší škodou je podle § 138 odst. 1 tr. zák. škoda dosahující částky nejméně 50 000 Kč. V daném případě by byla způsobena škoda nejméně 100 000 Kč.

Vloupáním se podle § 121 tr. zák. rozumí též vniknutí do uzavřeného prostoru nedovoleným překonáním uzamčení. Dům jiného je uzavřeným prostorem. Alena do něj vnikla tím, že si odemkla, přestože k tomu neměla svolení obyvatel rodinného domu (viz též nápis). Zákonné vymezení pojmu vloupání je rozšířením běžného významu tohoto pojmu, když zahrnuje i nenásilné způsoby vniknutí do uzavřeného prostoru. K naplnění pojmu vloupání by např. nestačilo jen prosté vstoupení do otevřeného prostoru (např. pootevřenými dveřmi). V daném případě o nedovolenosti svědčí již nápis u vstupu. Rozhodná je však skutečnost, že byl prostor (dům) uzavřen a do domu se pachatelka dostala až s pomocí klíče. Blíže srov. vysvětlení k § 178 odst. 2 výše.

Alena byla trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 24. 4. 2011, sp. zn. 3 T 182/2011, který nabyl právní moci dne 24. 10. 2011 odsouzena mimo jiné za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zák. Od právní moci trestního příkazu tak začala vykonávat trest (došlo tedy k jejímu potrestání, byť jen částečnému). Dne 5. 9. 2013 se dopustila pokusu krádeže, přestože byla za jinou krádež již odsouzena a v době činu vykonávala za tuto "jinou" krádež trest.

O pokus trestného činu se jedná proto, že Alena sice začala naplňovat jednání uvedené ve skutkové podstatě trestného činu krádeže (začala se zmocňovat věcí), tedy její jednání bezprostředně směřovalo k dokonání, ale k následku nedošlo, neboť byla při činu přistižena.

K pojmu přečin:

Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let (§ 14 odst. 2 tr. zák.). V případě § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zák. činí horní hranici trestní sazby tři léta, u § 337 odst. 1 tr. zák. činí horní hranice trestní sazby dvě léta, u § 205 odst. 3 tr. zák. činí horní hranice trestní sazby pět let. Ani v jednom případě tedy nepřesahuje pět let. Jedná se tudíž o přečiny.

K souběhu trestných činů:

Souběhem nazýváme situaci, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, tj. než byl za takový trestný čin vyhlášen soudem I. stupně odsuzující rozsudek, který nabyl právní moci a neplatí o něm fikce neodsouzení.

Skutkem se rozumí určitá událost ve vnějším světě záležející v jednání člověka, která může mít znaky jednoho trestného činu či více trestných činů anebo nemusí vykazovat znaky žádného trestného činu. Momentem, který dělí pachatelovo jednání na různé skutky, je následek významný z hlediska trestního práva, který pachatel způsobil nebo chtěl způsobil. Za jeden skutek lze považovat jen ty projevy vůle pachatele navenek, které jsou pro tento následek kauzální, pokud jsou zahrnuty jeho zaviněním (č. 8/85 Sb. rozh. tr.). Podstatou skutku je tedy trestněprávně relevantní jednání pachatele a jím zapříčiněný trestněprávně významný následek.

Jedno jednání pachatelky - vniknutí do domu jiného v obvodu Okresního soudu v Lounech překonáním překážky, která má zabránit vniknutí, za účelem zmocnění se cizích věcí – vedlo k několika následkům relevantním z hlediska trestního práva –

- 1) k porušení zájmu státu na ochraně domovní svobody (§ 178 tr. zák.),
- 2) ohrožení zájmu na ochraně vlastnictví (§ 205 tr. zák.) a
- 3) porušení zájmu státu na řádném výkonu rozhodnutí soudu (§ 337 tr. zák.).

Tyto následky jsou spojeny popsáním jednáním. Proto se jedná o jeden skutek, který má znaky několika trestných činů. Jedná se o souběh, a to souběh jednočinný (nestejnorodý).

Rozbitím stolku v hodnotě 14 000 Kč se Alena žádného trestného činu nedopustila. (Alena stolek rozbila při svém kvapném úprku neúmyslně, není tak naplněna subjektivní stránka

skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zák., který vyžaduje úmysl).

2. Alena se dopustila zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. d) tr. zák.

Alena se před policií vydávala za jinou osobu, za Marii. Předstírajíc, že je Marií, doznala se k trestnému činu, ač věděla, že Marie trestný čin rozhodně nespáchala, ale chtěla vzbudit u policejního orgánu zdání, že ano. Jednala v úmyslu Marii „pěkně zatopit“, přičemž jí muselo být jasné, že policie má dostatek podkladů k zahájení trestního stíhání (koneckonců byla sama recidivistkou, v tomto případě přistiženou při činu). Její jednání proto posoudíme jako trestný čin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zák. (jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání). Křivé obvinění se týká trestného činu, resp. trestných činů, a může být učiněno libovolným způsobem. Pachatel nemusí uvést právní kvalifikaci činu, postačí, že uvede skutkové okolnosti, které naplňují znaky některého trestného činu.

Skutek neposoudíme jako trestný čin podle § 345 odst. 1 tr. zák., protože ustanovení o křivém obvinění podle § 345 tr. zák. se skládá ze dvou základních skutkových podstat (tj. není mezi nimi vztah základní a kvalifikované skutkové podstaty), přičemž ustanovení § 345 odst. 2 tr. zák. je speciální k § 345 odst. 1 tr. zák. V ustanovení § 345 odst. 2 tr. zák. pachatel jedná ve specifickém úmyslu přivodit jinému jeho trestní stíhání.

Alena se vydávala za Marii. V důsledku toho bylo proti Marii vedeno trestní stíhání. Alena tak činila v úmyslu zakrýt svůj vlastní trestný čin, čímž její jednání naplnilo i kvalifikovanou skutkovou podstatu – odst. 3 písm. d) tr. zák.

Trestný čin podle § 345 odst. 3 tr. zák. (horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody osm let) je zločinem, protože jde o úmyslný trestný čin, který není přečinem (§ 14 odst. 3 tr. zák.).

3. Alena se dopustila přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák.

Veřejnou listinou podle § 131 odst. 1 tr. zák. se rozumí listina vydaná soudem České republiky, jiným orgánem veřejné moci nebo jiným subjektem k tomu pověřeným či zmocněným jiným právním předpisem v mezích jeho pravomoci, potvrzující, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu nebo jiného subjektu, který listinu vydal, anebo osvědčující některou právně významnou skutečnost. Veřejnou listinou je i listina, kterou prohlašuje za veřejnou jiný právní předpis.

Listinou osvědčující právně významné skutečnosti je občanský průkaz (zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, § 2 odst. 1).

Návod k padělání je již zahrnut v užití listiny (stejný trestný čin ve stejné alinea).

Značným prospěchem ve smyslu odstavce 2 písm. c) se rozumí i prospěch nemateriální povahy, tedy to, že v důsledku padělání občanského průkazu mohla Alena uniknout trestní odpovědnosti.

4. Soud poškozené poučí o tom, že svůj nárok v adhezním řízení uplatňovat nemohou - § 46 tr. řádu, a pokud na svém nároku setrvají, usnesením podle § 206 odst. 3, odst. 4 tr. řádu vysloví, že obě osoby k hlavnímu líčení nepřipouští s tímto nárokem z důvodu uvedeného v § 44 odst. 3 tr. řádu.

Podle § 206 odst. 3 tr. řádu uplatňuje-li práva poškozeného osoba, které toto právo zřejmě nepřísluší, vysloví soud usnesením, že onu osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští. Podle § 206 odst. 3 postupuje soud také tehdy, brání-li účasti poškozeného okolnosti uvedené v § 44 odst. 2 a 3 tr. řádu (§ 206 odst. 4 tr. řádu).

Podle § 44 odst. 3 tr. řádu nelze podat návrh na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 43 odst. 3 tr. řádu, bylo-li o nároku již rozhodnuto v občanskoprávním nebo v jiném příslušném řízení.

Manželé jako poškození, resp. každý z nich, uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích jak v občanském soudním řízení, tak i v trestním řízení. To by samo o sobě pro rozhodnutí v trestním řízení nevedlo. O nároku však bylo v celé výši rozhodnuto v občanském soudním řízení. Přiznání téhož nároku v trestním řízení brání § 44 odst. 3 tr. řádu. Přitom postačí, že jde o rozhodnutí nepravomocné. Srov. č. 18/2004 Sb. rozh. tr. Postup soudu pro tento případ v hlavním líčení je upraven v § 206 odst. 4 tr. řádu. Obě osoby tímto rozhodnutím neztrácí postavení poškozeného, jen nemohou tento nárok uplatňovat, a nebude o něm ani rozhodováno v rozsudku.

5. Žádný. Trestní řád proti obžalobě nepřipouští žádný opravný prostředek, § 176 tr. řádu.

Obžaloba je rozhodnutím svého druhu (viz např. Jelínek, J. a kolektiv: Trestní právo procesní. 3. vydání. Praha: Leges, 2013 s. 467, s. 538) upraveným v § 176 a násl. tr. řádu. Nejedná se tedy o usnesení ve smyslu § 119 odst. 2 tr. řádu. Trestní řád proti němu žádný

opravný prostředek nepřipouští. Alena své výhrady vůči podané obžalobě může uplatnit například formou vyjádření k obžalobě ještě před konáním hlavního líčení, podnětem k postupu podle § 314c tr. řádu nebo v následném řízení před soudem.

6. Marie může podat návrh na obnovu řízení, § 278 odst. 1 tr. řádu, popř. podnět k podání stížnosti pro porušení zákona.

Správné označení osoby obžalovaného je součástí skutkových zjištění výrokové části rozsudku, správné označení osoby obžalovaného se netýká jen otázky viny, nýbrž má význam i pro výrok o trestu, který se týká konkrétní a správně označené osoby obžalovaného, a rovněž tak pro výroky o náhradě škody a ochranném opatření. Nápravu vadného stavu pravomocného rozsudku, který spočívá v tom, že obžalovaný je v něm nesprávně označen údaji týkajícími se jiné osoby nebo údaji týkajícími se neexistující osoby, lze v takovém případě řešit jedinec cestou mimořádných opravných prostředků. Možnost řešit tyto případy cestou dovolání (§ 265a a násl. tr. řádu) je s ohledem na úpravu přípustnosti a důvodů dovolání vyloučena (srov. § 265a a § 265b tr. řádu). Nelze vyloučit řešení této situace podáním stížnosti pro porušení zákona (§ 266 a násl. tr. řádu), kdy porušení zákona bude spočívat v ustanoveních § 120 odst. 2 TR a § 2 odst. 5, 6 tr. řádu..

Pro řešení výše popisovaného problému jsou splněny zákonné podmínky pro podání návrhu na obnovu řízení podle § 277 a násl. tr. řádu. Podle ustanovení § 278 odst. 1, věty první tr. řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Podmínka „skutečností nebo důkazů soudu dříve neznámých“ vztahujících se k identitě obžalovaného bude v těchto případech zpravidla splněna, když se takové nové skutečnosti a důkazy budou podávat (vyjdou najevo) při dodání osoby do výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na právní názor, že součástí výrokové části rozsudku je i označení obžalovaného, je splněna i další podmínka povolení obnovy řízení, neboť by tyto nové skutečnosti či důkazy samy o sobě nebo ve spojení s dalšími skutečnostmi a důkazy známými už dříve mohly odůvodnit jiné rozhodnutí ve výroku o vině. Z výše již uvedeného vyplývá, že výrok o vině zahrnuje nejen popis skutku a jeho právní kvalifikaci, ale i určení a identifikaci obžalovaného, který skutek jako trestný čin spáchal. Tím je dostatečně odůvodněna možnost "jiného

rozhodnutí o vině.“ Nehledě na to, že ve výroku o vině mají podklad i další výroky pravomocného rozsudku (např. výrok o trestu, výrok o náhradě škody), pak správné označení obžalovaného je ve smyslu výše již uvedených úvah také součástí výroku o trestu či o náhradě škody, když uložený trest a náhrada škody jsou vázány vždy na konkrétně určeného obžalovaného, který musí být ve výroku rozsudku označen tak, aby nemohl být zaměněn s jinou osobou (§ 120 odst. 2 tr. řádu). Srov. č. 57/2002 Sb. rozh. tr.

7. V jednání Aleny lze spatřovat minimálně důvod tzv. útěkové vazby podle § 67 písm. a) tr. řádu. Vazba může trvat v přípravném řízení jen nezbytně nutnou dobu, nejvýše jeden rok, § 72a odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. řádu.

Podle § 67 písm. a) tr. řádu smí být vzat obviněný do vazby jen tehdy, jestliže z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava, že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest. Ze skutkových okolností vyplývá, že se Alena chtěla trestnímu stíhání vyhnout útěkem do ciziny, odkud se nehodlala vrátit. Přitom jí reálně hrozil trest při horní hranici trestní sazby s ohledem na trestní sazbu trestu odnětí svobody u zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zák (trest odnětí svobody na pět až deset let), pro který byla stíhána, a s ohledem na její trestní minulost, tedy vysoký trest ve smyslu ustanovení § 67 tr. řádu.

Za spáchání trestného činu podle podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zák. lze uložit trest odnětí svobody na pět až deset let. Jedná se tedy o zvláště závažný zločin (§ 14 odst. 3 věta za středníkem tr. zák.).

Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu, jak výslovně vyplývá z ustanovení § 72a odst. 1 tr. řádu, které je obecnou směrnici stimulující rychlost řízení ve vazebních věcech (vedle obecné povinnosti vyřizovat trestní věci co nejrychleji, jak vyplývá ze zásady rychlosti řízení uvedené v § 2 odst. 4 tr. řádu).

Princip co nejrychlejšího vyřizování vazebních věcí, resp. maximálního zkrácení vazby vyplývá také ze zvláštního ustanovení § 72a odst. 1 písm. c) tr. řádu, podle něhož celková doba trvání vazby v trestním řízení nesmí přesáhnout tři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvláště závažný zločin. Trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zák. je zvláště závažným zločinem.

Nejvyšší přípustná doba trvání vazby je tedy odvislá od typové závažnosti činu, pro který je obviněný stíhán, přičemž podle § 72a odst. 2 tr. řádu z doby maximálního trvání vazby podle § 72a odst. 1 tr. řádu připadá na přípravné řízení jedna třetina. Jestliže nejvyšší možná

doba trvání vazby jsou tři roky, potom třetina ze tří let je jeden rok, proto nejvyšší doba trvání vazby v tomto případě je jeden rok.